

**DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR
BISBAT DE GIRONA
NOVA EVANGELITZACIÓ
4.9**

**PARÀBOLA DEL FARISEU I EL PUBLICÀ
PARÀBOLA DE LA DOBLE PREGÀRIA**

**LA QUE OBRE EL COR DE DÉU I
DÉU L'ESCOLTA**

**LA QUE TENCA EL COR DE DÉU I
DÉU LA IGNORA**

CONTEXT

**RECONÈIXER LA VANAGLÒRIA QUE TANCA EL COR DE DÉU
PURIFICAR LA PREGÀRIA PERQUÈ OBRI EL COR DE DÉU
LA PREGÀRIA QUE ENGRAEIX (= EL JO TANCAT EN SI MATEIX)
LA PREGÀRIA QUE JUSTIFICA (= EL JO OBERT A DÉU)**

"Va dir també aquesta paràbola a alguns que confiaven en si mateixos tenint-se per justos i menyspreaven els altres: Dos homes van pujar al Temple per pregar: un era fariseu, i l'altre publicà. El fariseu, quedant-se dret, pregava pels seus endins: Oh Déu, us dono gràcies perquè no soc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni com aquest publicà... Dejuno dues vegades per setmana, pago el delme de tot el que tinc... Però el publicà, quedant-se lluny, ni tan sols atrevia a aixecar els ulls al cel, sinó que es copejava el pit dient: Oh Déu tingues compassió de mi que soc un pecador. Us dic que aquest va baixar justificat a casa seva, i aquell no. I tothom qui s'humilia serà exalçat". (Lc 18:9-14).

El fariseisme emmascarat

Quan deixem que l'Esperit Sant ens introdueix en el camí de la vida interior, qui no ha tingut un flaix mental d'aquest tipus "no sóc com aquells altres", que encara no han descobert Déu i no l'han desitjat amb tot el cor, o bé "quina sort poder viure aquesta vida espiritual que altres no volen". Segur que tots hem tingut un pensament de superioritat religiosa-espiritual en algun moment. L'ego s'encarrega de proporcionar-nos algun flaix d'aquest tipus. Aquest fariseisme emmascarat ens acompanyarà encara durant molt de temps, i exigirà la gràcia de les purificacions.

Aquesta paràbola l'estudiem, per viure-la i experimentar-la, des de dos punts de vista:

1. Reconèixer i prendre consciència del grau de **vanaglòria que obstrueix** la nostra relació amb Déu, amb la intenció de deixar-la anar i purificar-nos completament d'ella. Aquesta purificació és importantíssima perquè tenca el cor de Déu a la nostra pregària. La pregària del fariseu no arriba a Déu, perquè un mateix tanca la porta.
2. Purificar talment la nostra pregària per tal que obri el cor de Déu i ens doni tot el que li demanem. Aprendre la pregària que obté les gràcies de Déu

1

DESTAPA LA TEVA VANAGLÒRIA AMB L'EXPERIÈNCIA DE SANT JOAN DE LA CREU

Descobreix per on se't filtra la vanaglòria (actitud del fariseu) en el teu camí espiritual.

Cada contacte amb Déu i amb les gràcies que hi estan vinculades poden esdevenir una font de vanaglòria i d'una oculta satisfacció d'un mateix, i per tant, un aliment de l'orgull espiritual. Sant Joan de la Creu adverteix que d'aquest perill no ens en protegeix ni **"un cert reconeixement de la pròpia misèria"**, l'acte sincer d'atribuir a Déu les gràcies rebudes, **ni el fet d'agrar-les, ni tampoc que procurem sentir-nos completament indignes**. El Doctor de l'Església adverteix que, malgrat tots aquests esforços, **"en l'ànima hi resta una oculta satisfacció, tant per les gràcies rebudes, com per un mateix, i de la qual en neix, sense adonar-se'n, un refinat orgull espiritual."** Joan de la Creu descriu a continuació els símptomes d'aquest orgull, els quals coneixem generalment per l'experiència,: **"Ells mateixos poden constatar-ho per la poca gràcia que els fa i l'antipatia que senten envers tots aquells que no alaben el seu esperit ni aprecien les coses que experimenten, així com també per la pena que senten quan pensen o els diuen que altres tenen aquelles mateixes gràcies o fins i tot de més grans. Aquest sentiment prové d'un amor propi ocult d'orgull, i aquestes ànimes sovint ni s'adonen que hi estan submergides fins al coll.**

Sentiment inconscient: Soc millor que... soc més bona persona que... En el camí espiritual vaig més avançat-da que...

Una forma d'orgull espiritual pot anar unida als actes d'humilitat que fem.

El servei que fem als altres i diverses formes de bones obres també poden generar en nosaltres fruits dolents, al costat del bé. El seu origen és el sentiment ocult, d'una satisfacció interior d'un mateix. Aquesta, fa que el cor sigui semblant al fariseu que pregava en el temple, elevant-se per sobre dels altres i, esmerçant-se a no posar-ho en evidència. Sobre això, Joan de la Creu diu: **"les persones espirituals estan inflades d'orgull i, malgrat que no parlin com el fariseu (...), de fet, tenen la mateixa actitud. A vegades sol ocórrer que alguns arriben a un orgull tan gran que són pitjors que Satanàs."** Les nostres lluites

contra l'orgull són agradables a Déu i absolutament necessàries en el camí de la vida interior. Però no ens hem de fer il·lusions pensant que només pel fet d'exercitar-nos en la humilitat som capaços de deslliurar-nos de l'orgull; per les nostres pròpies forces no en som capaços.

Reconeix:

Ets conscient del teu amor propi ocult? Ets conscient de les manifestacions concretes del teu amor propi? Com et ressona la proposta de “reconeix la teva misèria”? La reconeixes? Com d'inflat tens l'orgull? La persona veritablement humil no és pas conscient de la pròpia humilitat. Amb què et quedes, d'aquest punt sobre la vanaglòria? Aprofita l'oportunitat d'aquesta paràbola per descobrir els trets de “fariseu” que reconeixes en tu. Només si els reconeixes, els podràs deixar anar.

2

COM FER PERQUÈ LA MEVA ORACIÓ FUNCIONI

Sovint tenim la sensació que Déu tarda a concedir-nos allò que li demanem en la pregària, sigui per nosaltres, o per altres. Potser creiem que no sabem pregar, que no mereixem la gràcia que demanem. Qui no ha experimentat cansament, desànim i deixa de pregar? Per què tenim la sensació que Déu no escolta la nostra pregària? Per on falla la nostra pregària?

La paràbola del fariseu i el publicà ens ofereix la resposta. És Paraula de Déu, i com a tal, no deixa mai de produir el fruit que conté cada Paraula de Déu. Quin fruit conté aquesta paràbola? Jesús ens proposa revisar la nostra pregària i fer el treball que calgui per tal d'obtenir tot el que demanem. Ens referim a la pregària de petició. Recorda què li diu Jesús a santa Faustina: ***Les gràcies de la meva misericòrdia es prenen amb un sol recipient i aquest és la confiança. Com més confii una ànima, més rebrà. Les ànimes que confien sense límits són el meu gran consol, perquè en aquestes ànimes aboco tots els tresors de les meves gràcies. M'alegro que demanin molt, perquè el meu desig és donar molt, moltíssim. Em poso trist, en canvi, si les ànimes demanen poc, perquè estrenyen els cors.*** (1578)

Per treballar aquest punt, ens hi ajuda Antoni Blay. Comparteix amb nosaltres el seu treball i la seva experiència espiritual, que durant mols anys va practicar. En els seus cursos Blay, mai donava només teoria. Sempre donava el que prèviament havia experimentat. Avui ens dona a nosaltres, la seva experiència sobre les condicions perquè la nostra pregària obtingui els fruits que demanem. Ens proposa viure la pregària del “publicà”. Segurament tots tenim el desig de pregar com el publicà i de cap manera ens identifiquem amb el fariseu. Per això en el primer punt hem pres consciència de l'amor propi desordenat, egoista, de vanaglòria que tenca el cor de Déu a la nostra pregària quan és pregària de “fariseu”. En aquest segon punt, Blay, juntament amb Hawkins, ens ensenya com ha de ser la nostra pregària de “publicà”, per tal de ser escoltats per Déu i rebre les gràcies que li demanem. Som-hi!

Treu-te del mig.

Quan jo soc capaç de posar-me a banda, de treure'm del mig amb totes les meves preocupacions, problemes, tensions, etc., i puc estar atent, realment atent a la Presència de Déu que està més enllà de mi, en els nivells elevats de consciència d'amor, felicitat, intel·ligència, en contacte amb el desconegut, si jo aconsegueixo estar atent a tot això que està més enllà de mi, aleshores això passa a ser real per a mi, encara que sembli poc real, sense forma, no lineal, molt subtil. La qüestió és que completament desenganxat del meu jo personal, entro en contacte amb la Realitat dels nivells de Consciència Superior, estic en contacte amb “allò” on hi ha la meva noció de vertadera Realitat. Sabem que a on posem l'atenció, s'hi concentra l'energia. Aquesta és la condició, gràcies a la qual, aquesta Consciència Superior s'obre i davalla, ve a mi, ve a la meva consciència personal (buida de mi mateix) i vessa sobre meu totes les seves gràcies. La condició és que jo contacti amb aquesta Consciència Superior, completament després i desenganxat del meu jo personal. Això és possible amb intenció i treball espiritual.

Contacta amb la Consciència Superior, que és la Presència de Déu dintre.

Els afectes, els fruits, sempre són directament proporcionals a la qualitat d'aquesta davallada d'Energia Superior, que equival a dir, que els fruits, els efectes són el resultat de com jo contacto amb aquesta Consciència - Realitat – Presència - Superior. Aquí no hi valen suggestions, o hi ha contacte o no n'hi ha. Si jo no surto dels meus mecanismes personals (posicionaments, creences, hàbits, patró de conducta), si

no surto de la meva consciència personal, per molt que desitgi, que cregui, que pregui, la Consciència Superior no passa a mi, no m'arriba, perquè no hi ha connexió.

L'exercici en aquest punt consisteix en ***"1. Reconèixer el bloqueig que produeix el meu jo personal amb tota la seva estructura. 2. Posar l'atenció i la intenció en la Presència de Déu present en els nivells de Consciència Superiors. 3. I oblidar-me de les meves preocupacions, problemes, tensions, desitjos. He de focalitzar l'atenció en la Presència completament després del meu jo personal."***

Aleshores els efectes o fruits extraordinaris es produeixen en el moment que jo abandono el nivell personal del meu "jo" i em situo en aquest nivell nou, més enllà del que jo anomeno "jo". En la mesura que jo puc mantenir aquesta atenció i aquesta intenció, quan més real és la Presència per a mi, quan tot jo estic més atent a aquella Realitat, sense estar pendent del meu jo personal, més genuí és aquest contacte, i més depressa es precipita la manifestació dels efectes, dels fruits. Com noto els fruits?

Ve un estat de pau, una força interior, una claredat, una lleugeresa interior. A més a més, hom té la impressió clara que tot està resolt.

En quin moment he de formular la demanda, la petició?

Mantenint la connexió amb la "Presència de Déu en mi", (o el nom que cadascú vulgui), mantenint la connexió, és el moment de fer la demanda: ***"Demaneu i se us donarà; truqueu i us obriran; busqueu i trobareu"***. Si aleshores jo formulo una clara demanda, la pregària del que per a mi és important, sense estar pendent del meu jo personal, més genuí és el contacte amb la Presència de Déu, més de pressa es precipiten i es manifesten els efectes, els fruits.

Si aleshores jo formulo una petició, aquesta no queda limitada al meu nivell de consciència personal, sinó que passa a un nivell de Consciència Superior. És aquest nivell de Consciència el que té el poder de realització immensament més potent que la suggestió que només té el poder limitat de la meva ment personal. Els efectes que es produeixen a través d'aquesta Consciència Superior no tenen comparació amb els que s'obtenen amb la suggestió o la hipnosi, que sí produeixen efectes, però sempre són limitats. Els factors són:

1. Establir el contacte amb la Consciència Superior o Presència de Déu en mi.
2. Mantenint contacte amb aquesta Consciència, formular allò que desitjo demanar-li.
3. La formulació consta de tres factors:
 - a. **Formulo amb la màxima claredat**, no únicament verbalment, sinó també visualment, mitjançant la visualització i la imaginació, perquè tenen un poder que va més enllà de lo personal. Formula una visualització imaginació mental. Amb clara atenció i clara intenció, perquè sabem que ***l'atenció energitza, mentre que la intenció transforma***.
 - b. **Evoco l'estat interior que es correspon amb el que estic formulant**. L'estat interior vol dir, evocar l'emoció, el sentiment, la sensació corresponent al que estic formulant. Exemple: Si formulo felicitat, harmonia en la meva vida social, evoco clarament aquesta felicitat que jo estic formulant. Sento la sensació, el sentiment, l'emoció de felicitat, d'amor, de compassió, de perdó, etc. Per tant, primer formulo una visualització mental, segon formulo la sensació, el sentiment, l'estat de consciència que es correspon amb el que demano i desitjo.
 - c. **Ho formulo amb autèntica seguretat, és a dir, amb autèntica fe**. També funciona si no ho formulo amb total seguretat, però tarda més a manifestar-se la gràcia que demano. Quan jo puc formular-ho amb autèntica seguretat (fe) perquè ja tinc experiències anteriors, perquè veig que és un fet que correspon a una llei que ja m'ha funcionat altres vegades, aleshores puc demanar amb seguretat i amb certesa total. Si encara no tinc experiències anteriors, algun moment he de començar la primera experiència. A mesura que les vagi repetint, l'experiència reforçarà la meva fe. La cosa no funciona pensant que algú des de d'alt m'està regalant coses, perquè soc bona persona i m'ho mereixo, tal com se'ns ha ensenyat. Preguar, demanar des d'aquesta actitud, no funciona, encara que em posi en actitud de submissió, de "ai pobre de mi", des d'una actitud de carència. Això no funciona perquè ho estic formulant des del meu jo personal, des de l'ego camuflat. Mentre estigui formulant-t'ho des del meu jo personal, des de les meves preocupacions, interessos, carències, aquesta pregària no connecta amb la Consciència Superior, amb la Font, amb Déu. Segueix essent pregària de "fariseu".

Només funciona quan aconseguixo produir el contacte, més enllà de la meva consciència personal, aleshores es produeixen els fruits, els efectes, la manifestació, la precipitació del que demano. Aquest factor de la seguretat i de fe, és una fe que ve per l'evidència. Quina evidència? L'evidència d'estar connectat amb el nivell de Consciència Superior, amb Déu. Aleshores aquesta fe evident precipita la realització d'allò que demano. Si es fa la demanda tenint en compte **la claredat, la visualització i la seguretat-fe**, la cosa funciona i es manifesta el resultat en el temps. En la mesura que es formula amb fe i amb profunda seguretat, aleshores la cosa funciona, es precipita la manifestació. Aleshores tot funciona d'acord a la meva planificació mental, d'acord amb el nivell de consciència des del qual em connecto amb Déu. Mentre jo estic vivint des d'un nivell de consciència ordinària, purament sensorial, des de la ment que s'ha construït a partir de les dades externes, aquesta ment només funciona en una àrea molt restringida i limitada. En canvi, en la mesura que aconseguixo viure en un nivell de Consciència Superior, aleshores la visió canvia, s'amplifica cap aquest nivell Superior de Consciència, des del qual automàticament es produeixen els fruits i els efectes que es corresponen a aquesta visió superior.

EXPERIÈNCIA D'ANTONI BLAY

Com fer la connexió amb la Consciència Superior, amb la Presència de Déu en mi?

Aquesta és la pregunta clau. S'ha d'estar disposat-da a fer camí espiritual. Fer camí espiritual vol dir, fer treball espiritual aprofitant la vida quotidiana. Un tret fonamental d'aquest treball espiritual és "despertar" del nivell de consciència en el que un es troba. Despertar vol dir fer el Treball que produeix despertar. El Mapa de la Consciència del Dr. Hawkins és una ajuda extraordinària per fer aquest Treball de Despertar i per fer la connexió amb els Nivells de Consciència Superiors: Amor, Amor Incondicional, Pau, Il.luminació. Un esbós d'aquest Treball Espiritual consta dels següents exercicis:

- Exercici: despertar.
- Exercici: fer un diari
- Exercici: observar el personatge = patró de conducta = ego.
- Exercici: observar el "Jo experiència"
- Exercici: actualitzar el "Jo experiència motor (cos-reaccions apreses)
- Exercici: Actualitzar el "Jo experiència afectiu (cor - emocions i sentiments)
- Exercici: Actualitzar el "Jo experiència mental (creences, hàbits, condicionaments, posicionaments)

S'està preparant un programa per dur a terme aquest treball espiritual de forma sistemàtica, ordenada, conscient, constant, compromesa. Així que estigui elaborat, rebreu informació. La teoria sobre els nivells de consciència la tenim de sobres. Hem de passar aquesta teoria a l'experiència i gaudir realment de l'essència que som:

- JO SOC Intel.ligència
- JO SOC Amor
- JO SOC Felicitat.
- JO SOC tot això, des del dia que vaig néixer. M'ho crec? Ho visc? Tinc intenció de viure-ho?

La proposta d'aquesta paràbola és: convertir la meva vida en una pregària contundent, eficaç, real, d'acord amb el model de pregària del publicà. Desitjo que quedi clar, quina és la condició per assolir-ho.

Dos vídeos d'Antoni Blay, molt interessants i pràctics:

COM FER PERQUÈ LA MEVA ORACIÓ FUNCIONI

<https://youtu.be/1TrPitzgj3c?si=amiL6oAZp3IPE-xo>

DESCOBRIR LA PRESENCIA DE DÉU = INICI DEL CAMÍ ESPIRITUAL

<https://youtu.be/EoGBLV1HV9w?si=ifX77QWgi-GgOZPn>

PREGUEM

Et demanem ser els teus servidors, oh Senyor,
un vehicle de l'amor diví, un canal de la teva Voluntat. Demanem direcció i ajuda Divina,
i lliurem tota voluntat personal per devoció a la teva Veritat. Dedicuem la nostra vida al teu servei.

Ajuda'ns a triar l'amor i la pau per sobre de totes les altres opcions,
i lliurar tots els nostres judicis a Tu, perquè puguem tenir altres opcions, perquè puguem tenir amor
incondicional i compassió per tota la vida en totes les seves expressions i lliurar la nostra pròpia vida a

Tu en tot moment i lloc.

Glòria in Excelsis Deo,

ara i per sempre.

(Hawkins)